

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul din procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Gavriliță Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2016, în cauza penală privindu-l pe

GUȚU Ruslan Ștefan, născut la 04 iunie 1987, originar și locuitor în s. Vărzărești, r-nul Nisporeni,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.06.2015 - 25.08.2015;

Instanța de apel:

1) 14.09.2015 - 28.10.2015;

2) 22.03.2016 - 05.05.2016 *rejudicarea cauzei*;

Instanța de recurs:

1) 28.12.2015 - 23.02.2016 *dispusă rejudicarea*;

2) 02.08.2016 – 12.10.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 25 august 2015, Guțu Ruslan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 320 alin. (1) Cod penal la 3 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a dispune astfel instanța a reținut că, Guțu R., prin rechizitoriu, a fost învinuit de faptul că, conform Hotărîrii Judecătoriei Nisporeni din 08 august 2013, urma să achite în contul lui Tataru N., suma de 4900 euro ca datorie, 107 euro - dobînda de întîrziere, 2436 lei taxa de stat și 2590 lei cheltuielile de judecată, însă în perioada 04.09.2013-10.06.2015 s-a eschivat cu rea voință de la executarea hotărîrii judecătorești, neachitînd nici un ban din suma menționată.

Conform înscrisurilor din dosarul penal, la 11 februarie 2014, în privința lui Guțu R., de către executorul judecătoresc Șevcenco O., a fost întocmit procesul-verbal cu privire la

contravențiile prevăzute de art.318 alin. (1) și art. 319 alin. (1) Cod contravențional și prin decizia Judecătorei Cimișlia din 22 aprilie 2014 lui Guțu R. i-a fost aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 50 unități convenționale, ceea ce constituie 1000 lei.

Cu toate acestea, Guțu R. nu a manifestat nici o inițiativă personală pentru a executa hotărîrea instanței. Mai mult ca atît, conform depozițiilor executorului judecătoresc, Guțu R. tot timpul a creat impedimente în executarea hotărîrii, neprezentîndu-se la executor cu toate că a fost citat de nenumărate ori și nu a răspuns la apelurile executorului. În legătură cu acest fapt executorul a fost nevoit să aplice în privința lui Guțu R. interdicția de nepărăsire a țării pentru o perioadă de 6 luni, aducerea forțată a acestuia la executor, interdicția de perfectare a pașaportului, întocmirea procesului-verbal pentru atragerea la răspunderea contravențională.

În afară de aceasta executorul a indicat asupra faptului că, în perioada cînd avea spre executare documentul executoriu, a ridicat de la Guțu R. un telefon mobil Iphone 5, care avea un preț destul de înalt și un aparat industrial de preparat cafea, prețul căruia de asemenea era mare. Pentru realizarea acestora era necesar de decodat telefonul mobil și de descuiat aparatul de cafea, pentru a demonstra potențialilor cumpărători, valoarea bunurilor și starea lor. Însă, la cerințele executorului de a transmite cheia de la aparatul de cafea, Guțu R. de fiecare dată refuza să facă acest lucru. De asemenea, a refuzat să comunice executorului codul pentru decodarea telefonului mobil.

În continuare, instanța a constatat că cauza penală a fost intentată la demersul executorului judecătoresc, care a anexat copiile documentelor ce prezintă importanță.

Organul de urmărire penală nu a considerat necesar de a ridica hotărîrile judecătorești din dosarele respective, în ședința judiciară procurorul a prezentat copiile hotărîrilor instanțelor judecătorești, care au fost autentificate de către executorul judecătoresc Șevenco O., care conform legii dispune de dreptul de a le autentifica, aceste hotărîri avînd puterea lucrului judecat, respectiv nu poate fi pusă în discuție legalitatea lor.

De asemenea, a fost anexată hotărîrea Judecătorei Cimișlia prin care Guțu R. a fost atras la răspundere contravențională și care nu a fost contestată, fiind ulterior expediată de către executorul judecătoresc procurorului cu demersul privind pornirea procesului penal.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, în drept, acțiunile inculpatului au fost încadrate juridic de către prima instanță în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, adică *neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea hotărîrii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către avocatul I. Ponici în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare în privința lui Guțu R., pe motiv că în acțiunile acestuia nu sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii incriminate prin actul de sesizare a instanței. În argumentarea apelului s-a invocat că:

- în cadrul cercetării judecătorești nu au fost acumulate probe pertinente, concludente și utile din care ar fi posibil de concluzionat că fapta lui Guțu R. întrunește toate elementele

infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal. Astfel, învinuirea înaintată inculpatului și starea de fapt constatată în instanța de fond nu și-a găsit pe deplin confirmarea în cadrul cercetării judecătorești, iar probele administrate de către instanța de judecată au fost apreciate în mod greșit;

- instanța a apreciat critic caracteristica emisă de o autoritate publică în privința lui Guțu R. deoarece cu câteva luni în urmă acesta a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate și a fost tras la răspundere contravențională. La fel, instanța de judecată a apreciat critic că primarul localității a indicat în extrasul din Registrul de evidență a gospodăriilor populației, că inculpatul trăiește în imobilul tatălui său, care a decedat, iar Guțu R. este cel puțin moștenitor legal, adică de facto are în proprietate bunuri imobile;

- instanța nu a ținut cont că martorului Șevcenco O. a declarat că nu de mult a fost soția lui Guțu R. la sediu executorului judecătorec și a cerut rechizitele bancare a executorului pentru a achita din datorie, dar executorul a refuzat să-i elibereze rechizitele bancare pentru ca Guțu R. să aibă posibilitatea să achite, după care Guțu R. l-a telefonat pe executorul judecătorec să-i transmită 10 000 lei și acesta iarăși a refuzat;

- în sentința s-a menționat că, chiar după ce în privința lui Guțu R. a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în temeiul art. 318 alin. (1) Cod Contravențional, inculpatul a continuat să se eschiveze și nu a întreprins nici o acțiune pentru a asigura executarea hotărârii, însă apărarea a considerat că această apreciere este una greșită din motiv că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit pe data de 11.02.2014 ora 13.15, dar procesul-verbal de sechestru a fost întocmit la data de 11.02.2014 ora 17.15, care conform declarațiilor martorului Șevcenco O., debitorul a propus benevol să sechestreze aparatul de cafea de model „Omnimatic”, de unde și reiese că Guțu R. a încercat, în măsura posibilităților să contribuie la executarea hotărârii;

- la caz, lipsește latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, întrucât infracțiunea dată se consideră consumată din momentul împotrivirii la executarea hotărârii judecătorești, însă inculpatul pînă în prezent nu a manifestat nici o împotrivire, acest fapt fiind confirmat de martorul Șevcenco O.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de avocatul Ponici I. în numele inculpatului și menținută sentința instanței de fond, fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei s-a menționat că, deși prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și încadrarea juridică a faptelor, în partea constatatoare a sentinței, contrar prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, a omis descrierea faptei infracționale, considerată ca fiind dovedită, cu indicarea locului, timpului și modului săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele survenite în urma comiterii infracțiunii.

Astfel, instanța de apel a constatat următoarea stare de fapt: conform Hotărârii Judecătorei Nisporeni din 08 august 2013, Guțu R. urma să achite în contul lui Tataru N., suma de 4900 euro datorie, dobînda de întîrziere 107 euro, 2436 lei plata taxei de stat și 2590 lei cheltuielile de judecată, însă în perioada 04.09.2013-10.06.2015 s-a eschivat cu rea voință să achite datoria de 5007 euro și 5026 lei, astfel, la 11.02.2014 de către executorul

judecătoresc O. Șevcenco a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în temeiul art. 318 alin. (1) și art. 319 alin. (1) Cod contravențional și prin decizia Judecătoriei Cimișlia din 22.04.2014 i-a fost aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 50 unități convenționale, ceea ce constituie 1 000 lei.

Instanța de apel a conchis că vina inculpatului se dovedește prin următoarele probe:

- *demersul executorului judecătoresc Șevcenco O. din 07.04.2015*, în care solicită să fie atras la răspundere penală Guțu R., în temeiul art. 320 alin. (1) Cod penal;

- *copia hotărîrii Judecătoriei Nisporeni din 08.08.2013*, conform căreia s-a dispus încasarea de la Guțu R. în beneficiul lui Tataru N. datorita în sumă de 4900 euro, dobînda de întârziere 107 euro, taxa de stat în sumă de 2436 lei și cheltuielile de judecată 2590 lei;

- *copia încheierii de intentare a procedurii de executare din 04.09.2013* emisă de executorul judecătoresc Șevcenco O.;

- *copia procesului-verbal cu privire la contravenție nr.3 din 11.02.2014* întocmit de către executorul judecătoresc Șevcenco O. în privința lui Guțu R. în temeiul art.318 alin. (1) și art.319 alin. (1) Cod Contravențional;

- *copia deciziei Judecătoriei Cimișlia din 22.04.2014*, conform căreia Guțu R. a fost recunoscut vinovat în comiterea contravențiilor prevăzute de art. 318 alin. (1) și art. 319 alin. (1) Cod Contravențional și aplicată sancțiunea contravențională în temeiul art. 44 Cod Contravențional, amenda în mărime de 50 unități convenționale ce constituie 2000 lei;

- *certificatul nr.08-02/490 din 12.05.2015 eliberat de SA „Moldtelecom”*, care confirmă că Guțu D. din 13.01.2015 este angajată la SA „Moldtelecom" și pînă în prezent deține funcția de consultant vânzări, salariul de funcție fiind de 3190 lei, sectorul vânzări în magazine proprii Nisporeni;

- *ordonanța de încetare a urmăririi penale cu atragerea la răspundere contravențională*;

- *încheierea Judecătoriei Cimișlia din 7 octombrie 2013*, privind aplicarea interdicției de a părăsi țara, din care reiese că Guțu R. fiind legal citat nu s-a prezentat în ședință;

- *încheierea Judecătoriei Cimișlia din 18 decembrie 2013*, privind aducerea forțată a lui Guțu R. la executorul judecătoresc, din care reiese ignorarea de către inculpat a citației instanței de judecată.

În continuare, instanța a menționat că, deși inculpatul susține că nu a avut intenția de a se eschiva de la executarea hotărîrii de judecată, acțiunile lui ulterioare dovedesc contrariul, și anume că el nici nu avea intenția de a-și onora obligațiile. Instanța de judecată a apreciat critic declarațiile inculpatului și le-a calificat drept o metodă de apărare aleasă de către acesta în scop de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă, deoarece versiunea nu coroborează cu celelalte probe.

În astfel de circumstanțe, instanța a ajuns la concluzia că, chiar de la bun început inculpatul nu avea intenția de a-și onora obligațiile, dar intenționa eschivarea de la executarea hotărîrii judecătorești. Deși, în apel se face referire la careva circumstanțe obiective care l-au împiedicat pe Guțu R. să achite părții vătămate datorita, nu s-a specificat clar care anume sunt acele circumstanțe.

În consecință, instanța de apel a apreciat că pedeapsa stabilită inculpatului este legală,

iar prima instanță a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, personalitatea infractorului, de circumstanțele care atenuază pedeapsa sau o agravează, concluzionând că corectarea inculpatului este posibilă doar prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, în limitele minime ale sancțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal.

6. Avocatul Jereghi A. acționând în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel menționate supra solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Guțu R., pentru următoarele motive:

- în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că Guțu R. nu s-a eschivat de la executarea hotărârii judecătorești, inițial dînsul a recunoscut pretențiile părții vătămate, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată din 08.08.2013, mai mult ca atît, după intentarea procesului contravențional inculpatul a transmis benevol executorului judecătoresc aparatul industrial de cafea, fapt confirmat prin procesul-verbal de aplicare a sechestrului;

- infracțiunea dată se consideră consumată din momentul împotrivirii executării hotărârii de judecată, însă Guțu R. de la momentul sancționării contravenționale pînă în prezent nu a manifestat nici o împotrivire, fapt confirmat și de martorul Șevcenco O., care a declarat că inculpatul benevol a propus să fie sechestrat aparatul de cafea și totodată, soția inculpatului a cerut rechizitele bancare pentru a depune mijloace bănești pentru a stinge din datorie, însă executorul a refuzat;

- atît instanța de fond, cît și cea de apel nu au motivat aplicarea celei mai aspre pedepse cu privațiune de libertate față de Guțu R. în situația în care sancțiunea de la art. 320 alin. (1) Cod penal prevede și sancțiuni alternative, cum ar fi amenda sau muncă neremunerată în folosul comunității;

- la moment executorul a dispus încetarea procedurii de executare, pe motiv că documentul executoriu a fost executat deplin, ceea ce denotă că Guțu R. nu s-a eschivat de la executarea hotărârii.

7. Procurorul a depus referință privind recursul ordinar declarat, în care s-a expus pentru respingerea acestuia, deoarece toate probele administrate în cauză au primit o apreciere la justa valoare, iar concluzia privind vinovăția inculpatului rezultă din circumstanțele de fapt stabilite.

8. Potrivit deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 23 februarie 2016 s-a dispus admiterea recursului ordinar declarat de avocatul Jereghi A. în numele inculpatului, cu casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui Guțu R. și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

9. Judecînd recursul ordinar, Colegiul penal lărgit a stabilit că instanța de fond a adoptat soluția de condamnare în privința lui Guțu R. în baza art. 320 alin. (1) Cod penal aplicîndu-i acestuia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de trei luni, însă nu a constatat fapta considerată ca fiind comisă de către inculpat, indicînd că „*Guțu R. este învinuit în faptul că...*”, astfel fiind încălcate prevederile art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de

procedură penală, care stipulează că *partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.*

Ulterior, în urma judecării cauzei instanța de apel deși în partea descriptivă a deciziei a menționat că „*instanța de fond a omis descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită...*” și constatând starea de fapt din oficiu, a ajuns la concluzia de a respinge apelul declarat de avocatul Ponici I. în numele inculpatului, menținând soluția instanței de fond.

În conformitate cu prevederile art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel are obligația de a întreprinde măsuri pozitive la judecarea apelului, pentru a repara erorile de fapt și de drept, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

Prin urmare, s-a menționat că situația descrisă cade sub incidența art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, care stipulează că instanța de apel judecând cauza în ordine de apel admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, pe când în speță contrar acestor prevederi, instanța de apel remarcând greșeala primei instanțe sub aspect de fapt menține hotărârea atacată.

În consecință, instanța a conchis că hotărârea atacată urmează a fi casată deoarece motivarea soluției adoptată de instanța de apel, contrazice dispozitivului hotărârii și acesta este expus neclar, temei ce se încadrează în prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală.

10. Rejudecând cauza, potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2016 apelul avocatului Ponici I. declarat în numele inculpatului a fost admis, cu casarea integrală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Guțu R., învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, a fost achitat, din motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

11. În partea motivantă a deciziei, instanța de apel a specificat că, fapta inculpatului a fost încadrată juridic de către prima instanță în baza art. 320 alin.(1) Cod penal, însă infracțiunea dată se exprimă în neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea de către o persoană cu funcție de răspundere a hotărârii instanței de judecată, precum și prin împiedicarea executării ei, dacă aceste fapte au fost comise după aplicarea sancțiunii contravenționale. Infracțiunea nominalizată se caracterizează prin intenție directă. Motivele acestei infracțiuni se pot exprima prin: ură, încăpăținare, indiferență, iar latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin acțiune sau inacțiune, în speță, Guțu R. a recunoscut integral acțiunea înaintată împotriva sa dorind să o execute, dar din motive ce nu depind de voința sa nu a avut posibilitatea de a o executa, faptul dat fiind confirmat atât de inculpat, cât și de martorii Tataru N. și Șevcenco O., adică lipsește latura obiectivă a infracțiunii.

Prin urmare, s-a menționat că, în cadrul cercetării judecătorești nu au fost prezentate probe că inculpatul a avut careva bunuri, dar intenționat le-a înstrăinat sau are careva bunuri care îi aparțin, dar nu sunt înregistrate pe numele lui, ceea ce ar demonstra faptul că declarațiile făcute de inculpat nu sunt corecte. Or, Guțu R. a declarat expres că, din proprietatea sa nu a vândut nimic, nu a avut nici un bun care să-i aparțină, datorită o

recunoaște, cu hotărîrea Judecătorei Nisporeni din 2013 a făcut cunoștință și este de acord cu suma pretinsă de partea vătămată în cuantum de 5007 euro.

Argumentul primei instanțe precum că inculpatul „în viața cotidiană se folosește de bunuri performante de ultimă generație, care au un preț destul de înalt, fumează țigări, prețul cărora este unul dintre cele mai mari de pe piața internă a RM” nu au fost reținute de instanța de apel întrucît în confirmarea faptului dat nu au fost prezentate careva probe de către partea acuzării.

Din considerentele arătate, instanța de apel a constatat lipsa laturii subiective a infracțiunii care se manifestă numai prin intenția directă a inculpatului de eschivare de la îndeplinirea hotărîrii instanței de judecată, precum și prin dorința de a obține acest rezultat, însă inculpatul a recunoscut integral datoria, nu a atacat hotărîrea în instanța ierarhic superioară, ci dimpotrivă dorea să achite datoria, dar era în imposibilitate.

Concomitent, instanța de apel a reținut că, organul de urmărire penală nu a indicat în ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț/învinut, care sunt acțiunile intenționate întreprinse de Guțu R. în vederea eschivării acestuia de la executarea hotărîrii, acțiuni care sunt necesare pentru a califica fapta dată ca infracțiune, adică organul de urmărire penală în mod abstract s-a menționat că „prin acțiunile sale Guțu R. intenționat nu a executat hotărîrea instanței de judecată”, nefiind stabilite cu certitudine care sunt aceste acțiuni.

În consecință, instanța a statuat că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 320 alin.(1) Cod penal. La fel, în speță lipsește corespunderea exactă între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite de inculpat și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală nominalizată. Circumstanțele enunțate relevă, astfel, că instanța nu a soluționat cauza în conformitate cu rigorile legale, adică hotărîrea atacată nu cuprinde motive pe care se întemeiază soluția de condamnare.

12. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de apel, procurorul contestă decizia cu recurs ordinar solicitînd casarea totală a acesteia și dispunerea rejudecării cauzei.

Recurentul consideră decizia instanței de apel drept neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece este contrară stării de fapt stabilite în baza probelor administrate și examinate în cadrul cercetării judecătorești.

Sub acest aspect procurorul specifică că, instanța de apel nu a respectat în deplină măsură prevederile relevante cauzei, prin care s-au comis erori de drept. La examinarea probelor care confirmă sau infirmă vinovăția persoanei, instanța de judecată urmează în hotărîre să argumenteze motivele admiterii sau respingerii probelor fiind obligată să le aprecieze, indiferent de faptul dacă sînt cuprinse în dosar sau au fost prezentate de părți în ședința de judecată.

Astfel, recurentul indică că unicul motiv care a stat la baza casării deciziei anterioare a instanței de apel a fost faptul că, deși în partea descriptivă a deciziei s-a menționat că „instanța de fond a omis descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită...” a constatat starea de fapt din oficiu ajungînd la concluzia de a respinge apelul declarat de avocat în numele inculpatului, menținînd soluția instanței de fond, ceea ce contravine prevederilor art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, care stipulează că instanța de apel judecînd cauza în ordine de apel admite apelul, casează sentința parțial sau total,

inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, pe când în speță, instanța de apel remarcând greșeala a menținut totuși hotărârea atacată.

Instanța de apel rejudecând cauza penală contrar prevederilor art. 436 Cod de procedură penală, care se referă la procedura de rejudecare și limitele acesteia și nu a înlăturat erorile menționate, care au stat la baza casării soluției adoptate anterior.

Recurentul susține că acțiunile lui Guțu R. au fost încadrate corect în baza art. 320 alin. (1) Cod penal.

În opinia procurorului, vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate este dovedită pe deplin prin probe administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată și corect puse la baza sentinței de condamnare de către instanța de fond, iar instanța de apel nu s-a expus asupra lor, ori nu le-a apreciat, ori le-a apreciat eronat, fiind respinsă puterea de acuzare fără o motivare plauzibilă sau bazată pe probe ce ar combate învinuirea incriminată inculpatului.

Recurentul susține că cercetând materialele dosarului, atât partea acuzării, cât și instanța de fond corect au constatat că faptele comise de inculpat sunt dovedite prin declarațiile participanților la proces și prin celelalte probe.

De asemenea, recurentul consideră că urmează a fi apreciate critic declarațiile inculpatului, care intră în contradicție cu declarațiile martorilor acuzării, precum și cu cumulul probelor materiale cercetate în cadrul ședinței de judecată, deoarece poziția formulată este una clară de apărare, susținută pentru eschivarea de răspundere penală.

Din însăși esența dispoziției art. 320 Cod penal reiese că executarea hotărârii judecătorești este o condiție obligatorie impusă părții prin autoritatea legii și autoritatea judecătorească. Executarea ca atare, presupune necesitatea respectării acestei obligativități, prin manifestarea reală, de către persoana obligată, a inițiativei de a executa benevol hotărârea definitivă a instanței. Această manifestare constă în efectuarea de către debitor a unor acțiuni concrete îndreptate spre executarea cât mai rapidă sau facilitarea executării hotărârii judecătorești, căutare și crearea de către acesta a condițiilor ce ar asigura executarea hotărârii. În cazul de față, prin comportamentul său, Guțu R., nu numai că nu a manifestat inițiativă personală pentru a urgenta sau facilita executarea, dar a făcut și tot posibilul pentru a crea impedimente în executarea hotărârii.

Deși inculpatul susține că nu a avut intenția de a se eschiva de la executarea hotărârii de judecată, acțiunile lui ulterioare dovedesc contrariul, că el nici nu avea intenția de a-și onora obligațiile. Instanța de judecată a apreciat critic declarațiile inculpatului Guțu R. și le-a calificat drept o metodă de apărare aleasă de către acesta în scop de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă, deoarece această versiune nu coroborează cu celelalte probe.

Mai mult ca atât, faptul că la domiciliul inculpatului Guțu R. a fost depistat un aparat industrial de preparat cafea, prețul căruia era destul de înalt, dar care nu poate fi stabilit concret deoarece Guțu R., cu toate că a transmis benevol aparatul, dar nu a transmis cheia fără de care acesta nu poate fi pus în funcțiune și cu toate că executorul i-a cerut expres de a transmite cheia Guțu R. de fiecare dată refuza să facă acest lucru. De asemenea, a refuzat să

comunica executorului codul pentru decodarea telefonului mobil, astfel, aceste momente submina poziția apărării privitor la dorința inculpatului de a executa hotărârea.

În astfel de circumstanțe, instanța de fond corect a ajuns la concluzia că de la bun început inculpatul nu avea intenția de a-și onora obligațiile, dar intenționa eschivarea de la executarea hotărârii judecătorești. Deși în apel se face referire la careva circumstanțe obiective care l-au împiedicat pe Guțu R. să achite părții vătămate datoria, totuși nu s-a specificat clar care sunt acele circumstanțe.

Astfel, analizând și apreciind probele administrate și cercetate de către instanțele de fond și de apel consider că vina inculpatului Guțu R. de comiterea infracțiunii imputate s-a confirmat pe deplin și acțiunile lui corect au fost încadrate în baza art. 320 lin. (1) Cod penal. Însă, instanța de apel a dat prioritate nefondată probelor apărării în detrimentul probelor acuzării care demască acțiunile ilegale ale inculpatului, respectiv care stabilesc adevărul.

În drept, titularul dreptului recursului își întemeiază cererea pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru considerentele ce urmează.

Raționamentele instanței privind inadmisibilitatea recursului declarat de procuror se întemeiază în drept pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent.

Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sunt aplicabile circumstanțelor cauzei, sau când nu este descrisă și argumentată esența încălcării.

La caz, din textul recursului se reține că procurorul, invocând temeiul de drept stipulat în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, menționează că decizia instanței de apel, prin care inculpatul a fost achitat, urmează a fi casată întrucât au fost apreciate eronat probele și greșit s-a concluzionat că în acțiunile lui Guțu R. nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, mai mult că, în opinia procurorului, vinovăția acestuia a fost demonstrată indubitabil prin probele administrate și cercetate de instanțe.

Verificând argumentele punctate de titularul recursului, în raport cu actele cauzei Colegiul penal ajunge la concluzia că acestea sunt vădit neîntemeiate, iar decizia instanței de apel, în partea achitării lui Guțu R. în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, urmează a fi menținută fără careva modificări, aceasta fiind legală și întemeiată, bazată pe analiza

coroborată a tuturor probelor, care în ansamblu dovedesc cu certitudine că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii incriminate acestuia prin rechizitoriu.

Astfel, instanța de recurs consemnează că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la adoptarea soluției expuse în pct. 10 din prezenta decizie.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul au confirmat că fapta imputabilă inculpatului nu se încadrează juridic în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, nefiind întrunite elementele infracțiunii date.

La fel, Colegiul penal reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, rejudecând cauza și judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă că sentința de condamnare este neîntemeiată în partea constatării vinovăției lui Guțu R. de săvârșirea infracțiunii de neexecutare a hotărârii judecătorești. Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, iar instanța nu a ieșit din limitele rejudecări, după cum afirmă recurentul.

Pe de altă parte, contrar celor susținute de recurent privind netemeinicia achitării inculpatului în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal menționează că instanța de apel a ajuns corect la concluzia că învinuirea incriminată lui Guțu R. în baza art. 320 alin. (1) Cod penal nu și-a găsit confirmarea prin probe prezentate de partea acuzării, nefiind demonstrată latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii nominalizate.

În această ordine de idei, Colegiul constată că procurorul, întru susținerea învinuirii, a acumulat și a pledat pentru următoarele probe puse la baza condamnării lui Guțu R. de către prima instanță:

- *declarațiile martorilor Tataru N. și Șevcenco O.;*
- *demersul executorului judecătoresc Șevcenco O. din 07.04.2015, în care solicită să fie atras la răspundere penală Guțu R., în temeiul art. 320 alin. (1) Cod penal;*
- *copia hotărârii Judecătoriei Nisporeni din 08.08.2013, conform căreia s-a dispus încasarea de la Guțu R. în beneficiul lui Tataru N. datoria în sumă de 4900 euro, 107 euro dobânda de întârziere, 2436 lei taxa de stat, 2590 lei cheltuielile de judecată;*
- *copia încheierii de intentare a procedurii de executare din 04.09.2013 emisă de executorul judecătoresc Șevcenco O.;*
- *copia procesului-verbal cu privire la contravenție nr.3 din 11.02.2014 întocmit de către executorul judecătoresc Șevcenco O. în privința lui Guțu R. în temeiul art.318 alin. (1) și art.319 alin. (1) Cod Contravențional;*
- *copia deciziei Judecătoriei Cimișlia din 22.04.2014, conform căreia Guțu R. a fost recunoscut vinovat în comiterea contravențiilor prevăzute de art. 318 alin. (1) și art. 319 alin. (1) Cod Contravențional și aplicată sancțiunea contravențională în temeiul art. 44 Cod*

Contravențional, amenda în mărime de 50 unități convenționale ce constituie 2000 lei;

- *certificatul nr.08-02/490 din 12.05.2015 eliberat de SA „Moldtelecom”, care confirmă că Guțu D. din 13.01.2015 este angajată la SA „Moldtelecom” și pînă în prezent deține funcția de consultant vânzări, salariul de funcție fiind de 3190 lei, sectorul vânzări în magazine proprii Nisporeni;*

- *ordonanța de încetare a urmării penale cu atragerea la răspundere contravențională;*

- *încheierea Judecătorei Cimișlia din 7 octombrie 2013, privind aplicarea interdicției de a părăsi țara, din care reiese că Guțu R. fiind legal citat nu s-a prezentat în ședință;*

- *încheierea Judecătorei Cimișlia din 18 decembrie 2013, privind aducerea forțată a lui Guțu R. la executorul judecătoresc, din care reiese ignorarea de către inculpat a citației instanței de judecată.*

Prin urmare, Colegiul penal constată că, potrivit textului deciziei recurate, instanța de apel, verificînd suplimentar probele nominalizate supra, le-a descris în textul hotărîrii judecătorești și le-a apreciat după propria convingere, în coroborare cu celelalte materiale ale cauzei, care demonstrează indubitabil asupra nevinovăția lui Guțu R. de cele incriminate.

Față de cele ce preced, Colegiul penal se raliază la raționamentele punctate în partea descriptivă a deciziei instanței de apel și susține că procurorul nu a adus careva probe întru demonstrarea laturii obiective a infracțiunii imputate inculpatului, adică nu a demonstrat că ultimul cu rea-voință s-a eschivat de la executarea hotărîrii instanței judecătorești, respectiv sunt corecte statuările instanței de apel în acest sens că: „... *ultimul a recunoscut integral acțiunea înaintată împotriva sa dorind să o execute, dar din motive ce nu depind de voința sa nu a avut posibilitatea de a o executa, faptul dat fiind confirmat atît de inculpat, cît și de martorii Tataru N. și Șevcenco O.*

Astfel, fiind audiată în cadrul instanței de judecată, martorul Tataru N. a declarat expres că, cet. Guțu R. i-a spus de nenumărate ori că îi va restitui datoria, fapt ce demonstrează că inculpatul nu a avut intenția de a se eschiva de la achitarea datoriei și nici nu a dorit acest rezultat.

Martorul Șevcenco O., fiind audiat în instanța de judecată a declarat că, au fost întreprinse un șir de acțiuni în aplicarea măsurilor de asigurare la OCT și a doua a fost de perfectare a pașaportului în 2010 a fost sechestrat telefonul mobil de model „Iphone 5”, debitorul a propus benevol să sechestreze aparatul de cafea și a fost sechestrat aparatul de cafea de model „Omnimatic”.

La fel, martorul Șevcenco O. a declarat în cadrul ședinței de judecată că inculpatul Guțu R. nu a negat niciodată datoria, a spus tot timpul că va achita datoria, declarații care coroborează și cu declarațiile martorului Tataru N.

Astfel, faptul dat demonstrează încă o dată că Guțu R. nu a creat careva impedimente în activitatea executorului judecătoresc, nu a încercat să ascundă sau să înstrăineze careva bunuri care i-ar aparține, nu a încercat să perfecteze actele sau să părăsească teritoriul Republicii Moldova.”

Pe cale de consecință, Colegiul penal statuează că instanța de apel corect a conchis asupra lipsei unui element al componenței de infracțiuni prevăzute la art. 320 alin. (1) Cod

penal și anume a laturii obiective, iar în vederea argumentării acestei concluzii, instanța de recurs, subsidiar celor reținute de instanța de apel, relevă că numai persoana vinovată de săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală poate fi supusă răspunderii penale și pedepsei penale. Elementele și semnele componenței de infracțiune sunt reglementate în art.17-22 Cod penal (intenția, imprudența, subiectul infracțiunii, vârsta, responsabilitatea etc.) și în alte articole ale părții generale și ale celei speciale ale Codului penal. În lipsa a cel puțin unui element sau semn principal al componenței de infracțiune, temeiul juridic al răspunderii penale decade.

Componența de infracțiune se formează din patru grupe de semne ce caracterizează cele patru elemente ale infracțiunii, dintre care două obiective: obiectul și latura obiectivă și două subiective: subiectul și latura subiectivă.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal constă în fapta prejudiciabilă exprimată în inacțiunea de neexecutare sau eschivarea de la executarea hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale. Modalitățile normative cu caracter alternativ ale inacțiunii prejudiciabile analizate sunt:

1) neexecutarea hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale;

2) eschivarea de la executarea hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale.

În esență, ambele aceste modalități se reduc la refuzul expres sau tacit al făptuitorului de a executa hotărârea instanței de judecată.

În speță, conform învinuirii sub care a fost pus inculpatul în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, acestuia i se incriminează, în esență, că s-a eschivat cu rea voință de la executarea hotărârii Judecătorei Nisporeni din 08 august 2013, prin care urma să-i achite lui Tataru N. suma de 4900 euro - ca datorie, 107 euro - dobânda de întârziere, 2436 lei - taxa de stat și 2590 lei - cheltuielile de judecată, însă în perioada 04.09.2013-10.06.2015, el nu și-a onorat obligațiile.

Însă, reieșind din probele acumulate și cercetate de instanțe, este cazul de consemnat că partea acuzării, cu toate că afirmă despre eschivarea cu rea-voință a inculpatului, nu a demonstrat că acesta intenționat nu și-a onorat obligațiile sale de rambursare a mijloacelor bănești datorate lui Tataru N., fapt confirmat și prin declarațiile ultimei și a martorului Șevcenco O.

De asemenea, Colegiul penal menționează că este corectă și concluzia instanței de apel privitor la lipsa laturii subiective în acțiunile inculpatului.

Din considerentul că vinovăția inculpatului nu a fost confirmată prin careva probe pertinente și concludente, lipsește latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, iar o sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului, instanța de recurs consideră corectă și legală soluția de achitare în privința ultimului.

Respectiv, instanța de recurs se raliază statuărilor expuse în decizia instanței de apel și susține că, la caz, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii incriminate

acestui prin actul de sesizare a instanței, adică cele ale art. 320 alin. (1) Cod penal, după cum susține procurorul.

Din atare considerente, soluția instanței de apel prin care Guțu R. a fost achitat de cele imputate, în accepțiunea Colegiului penal este una corectă, legală și întemeiată, care urmează a fi menținută, fără careva modificări.

În consecință, statuînd asupra faptului că titularul recursului nu a invocat careva argumente temeinice privitor la pretinsele erori admise de instanța de apel la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar hotărîrea acestei instanțe este legală și întemeiată, fiind adoptată în corespundere cu prevederile prescise de art. 414-419 Cod de procedură penală, recursul procurorului urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

14. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul din procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Gavriliță Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2016, în cauza penală privindu-l pe **Guțu Ruslan Ștefan**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 11 noiembrie 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru